

Melega Miklós

**Az MNL Vas Megyei Levéltára
szakmai kapcsolatai
szlovén partnerintézményekkel**

A MURAVIDÉK (Prekmurje)

**szlovén-magyar ifjúsági
NEMZETKÖZI LEVÉLTÁRI KUTATÓTÁBOR**

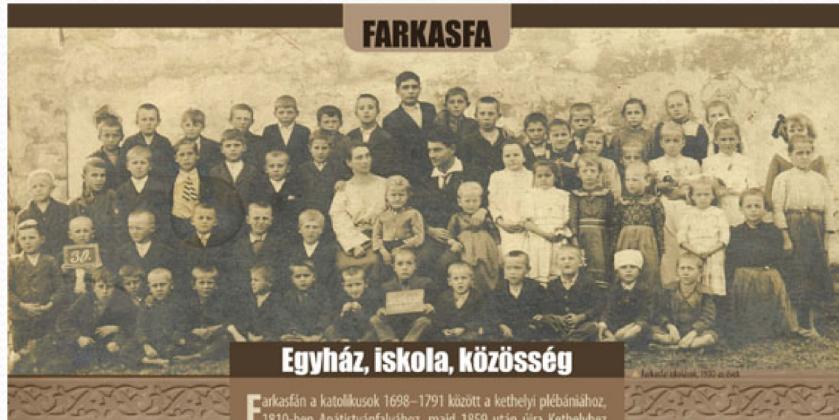
GYŰJTÖMUNKA

FELDOLGOZÁS

KIÁLLÍTÁSOK

FARKASFA

Egyház, iskola, közösség

Farkasfán a katolikusok 1698–1791 között a kethelyi plébániához, 1810-ben Apatjánfalvához, majd 1859 után újra Kethelyhez tartoztak, mint ezen települések templomi nélküli filiája. Helyben csak 1907-ben letessült ikonokápolna. A falu kis számú evangéliuskai iszentiszteletre Hodosra jártak. Iskolája egyházi fenntartású volt, és egyesületeinek nagy része is egyházi intézményekre alakult, mint ahogy ünnepei, szokásai is az egyházi évhöz kötődtek. A falu elszármazó közössége teremtett tehát a vallás számitott. Igaz ez még akkor is, ha tudjuk, a település ma is álló temploma csak 2000-re készült el.

A falkaújítás i. Ostoros Testimoniák alkalmából.

(A falkaújítás i. Ostoros Testimoniák alkalmából)

A római katolikus templom belsője, 1925

Farkasfa iskola, 1920-as évek

A környezetbeli alkalmi ülésről jogelőírásban, 1730

Farkasfa templom, 1920-as évek

Farkasfa iskola, 1920-as évek

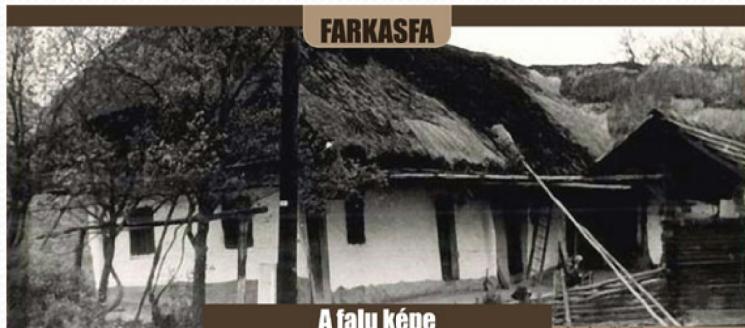
Farkasfa templom, 1920-as évek

Farkasfa templom, 1920-as évek

Farkasfa, 1920-as évek

FARKASFA

A falu képe

A szentgotthárdi apátság 1183. évi magalapítása után a císterci szerzetesek az erdő kivágásával teríték termővel uradalumukat, s alapítottak meg sorban a patakok völgyében jobbágyfalvakat, amelyek közé Farkasfa is tartozott. Farkasfa a Huszársági patak völgyében épült ki. A falut több reprezentáció – az Örséghoz hasonló földrajzi és éghajlati adottságok miatt – a Kálos Örséghoz sorolja. Település szereze az örségi széles településekkel rokon. A helyiek nem használják a „szer” elnevezést, csak az „Alveg”, „Fövég” és más hasonló megjelölést. Területükön a mult század közepén a kerített házak után a hajlított, az L- vagy U alaprajzi típusok voltak a legnagyobb számban, amint a kataszteri térképek nyomán megállapíthatjuk.

Farkasfa az első kataszteri felmérésen, 1785

Farkasfa a második kataszteri felmérésen, 1810

Farkasfa a kataszteri felmérésen, 1830

Farkasfa kataszteri felmérési térkép, 1899

A falkaújítás i. Ostoros Testimoniák alkalmából, 1925

A falkaújítás i. Ostoros Testimoniák alkalmából, 1900

Farkasfa templom, 1927

Dózsa Ferenc háza, 1927

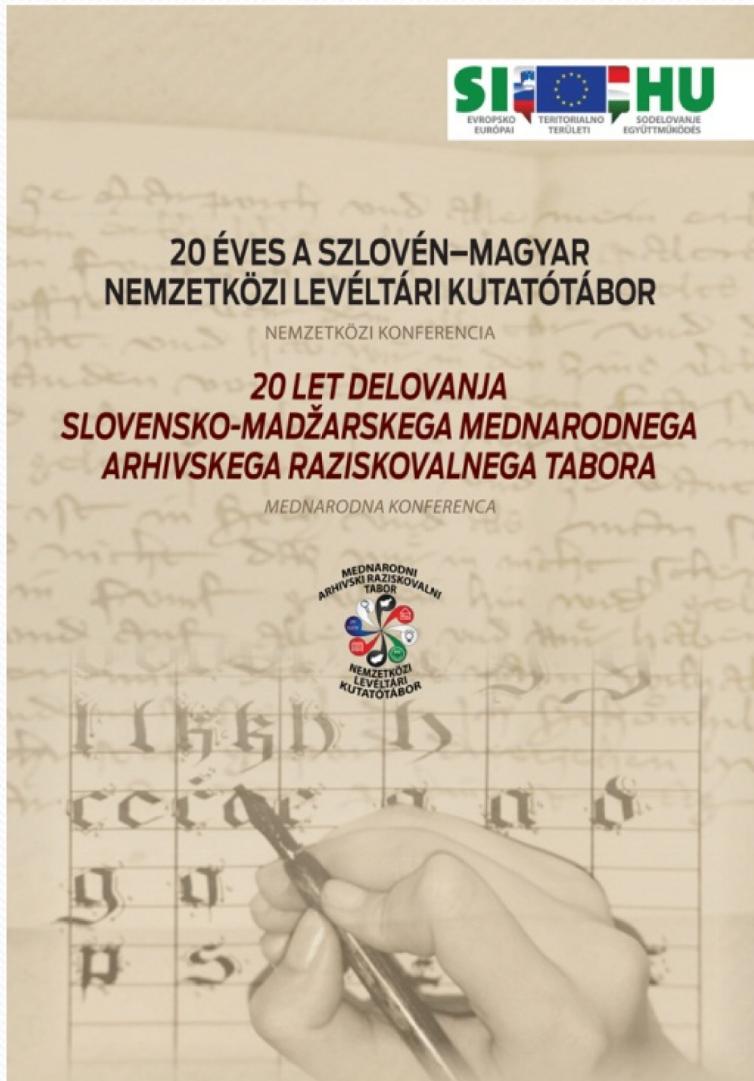

A műemléki templom, 1927

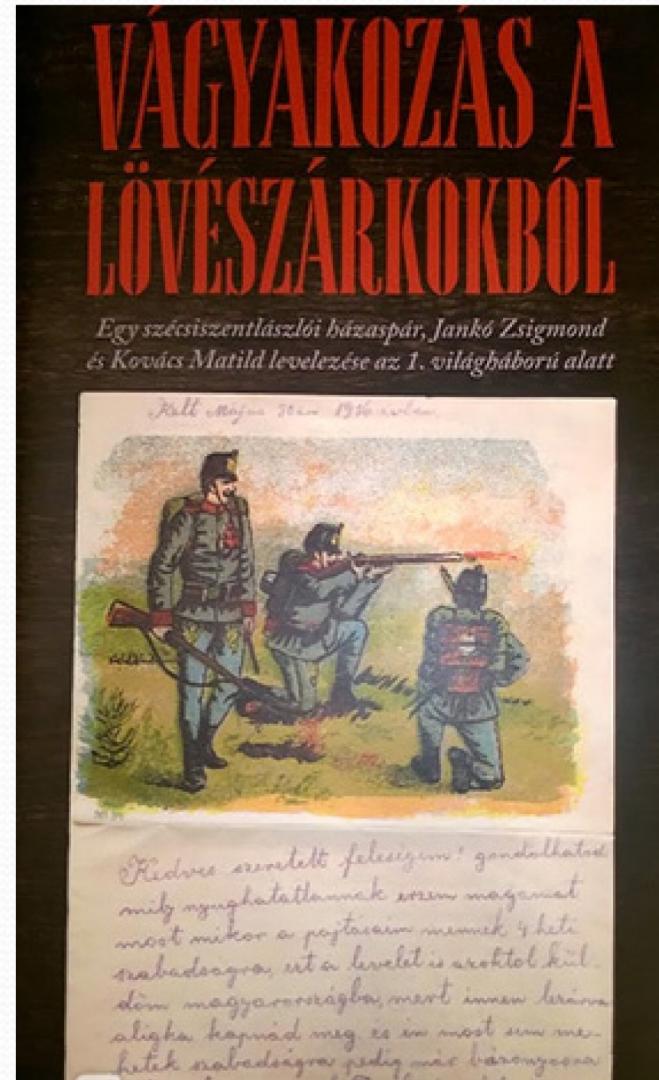

Az 1920-ban épült templom, 2017

KIÁLLÍTÁSOK

PUBLIKÁCIÓK

**Nemzetközi
Levéltári
Kutatótábor**

**Mednarodni
Arhivski
Raziskovalni Tabor**

Képek

Slike

Helyszínek

Prizorišča

Sajtó

Tisk

Dokumentumok

Dokumenti

Jubileumi kötetek

Jubilejne izdaje

XXVII. MEDNARODNI ARHIVSKI RAZISKOVALNI TABOR 2017

EGYÜTTMŰKÖDÉS KÖZÖS PROJEKTEK

NUM CROATIAE

VARASDI

1991 óta az önszülő Szlovén Köztársaság részt képezi az a terület, amelyet szlovén nyelven Prekmurje-nek (szó szerinti fordításban: Muránitának), magyarul pedig általában Muravidéknak neveznek. Ez, a Mura folyó, valamint a Mura és a Rába vízgyűjtőjére által körülvevő, és 1920-ban a trianoni békeszerződés értelmében az akkor Szar-Horvát-Szlovén Királysághoz, a későbbi Jugoszlávihoz csatolt terület korábban évszázadokon át – egészen az államalapítás óta – a Magyar Királysághoz tartozott. A vegyes etnikumi, többségeben szlovénnek, kissé részben pedig magyarnek lakta Muravidék 1920 előtt nem alkotott önálló földrajzi, gazdasági, környezetiségi vagy politikai egységet. Nagyobb, északnyugati része Vas megyéhez tartozott, valamint a Muraszentkirályi járás néhány községeit őlelte fel, míg kisebbük, délnyugati, Zala megyei része az Alsólendvai járás településeinek többségeit foglalta magába.

Válogatott dokumentumokból összefüllött, környelvű, valamennyi szöveget magyar és szlovén nyelven is köteledgező könyvünk az itt keletkezett, illetve közvetlenül e területekön vannak rögzítve és nyomtatásban megjelent források segítségével kívánja bemutatni Muravidék történetét az első felettes emléktől egészen a közelmalig. Az első két – most megjelenő – kötet a kezdetektől 1848/1849-ig terjedő, ügynevezett feudális kort, és az 1850–1920 közötti polgári korszakot őleli fel, míg a harmadik – később elkészítendő – kötet az 1920 és 1991 közötti korszakot dolgozza majd fel.

Diojevičić zbirka dokumentom, sestavljena je iz izbranih zgodovinskih listin, u kojih so vsa besedila zapisana v slovenskem in madžarskem jeziku, češi s pomočjo pisnih in tiskanih virov, nastali na tem območju ozirno, ki se namenjuje neprivednu predstaviti zgodovino ozemja danajnjega Prekmurja od prih zajtrpis pa vse do blizu preteklosti. Prva dva zvezka zajemata tako imenovan feudalni obdobje do leta 1848/1849 in obdobje mestanstva v letih od 1850 do 1920, medtem ko bo tretji zvezek, izdan kasnejje, zajel obdobje med letoma 1920 in 1991.

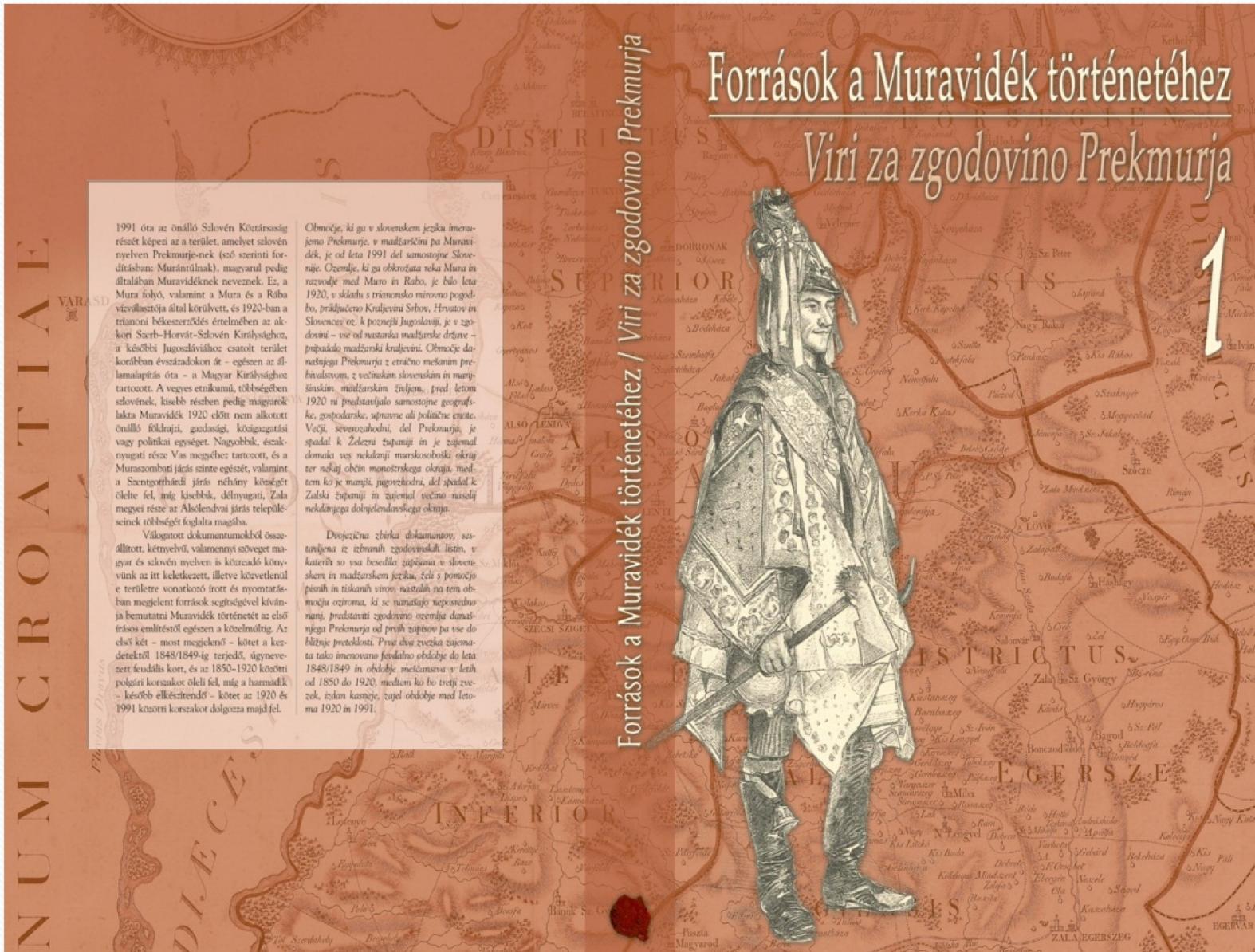
Források a Muravidék történetéhez / Viri za zgodovino Prekmurja

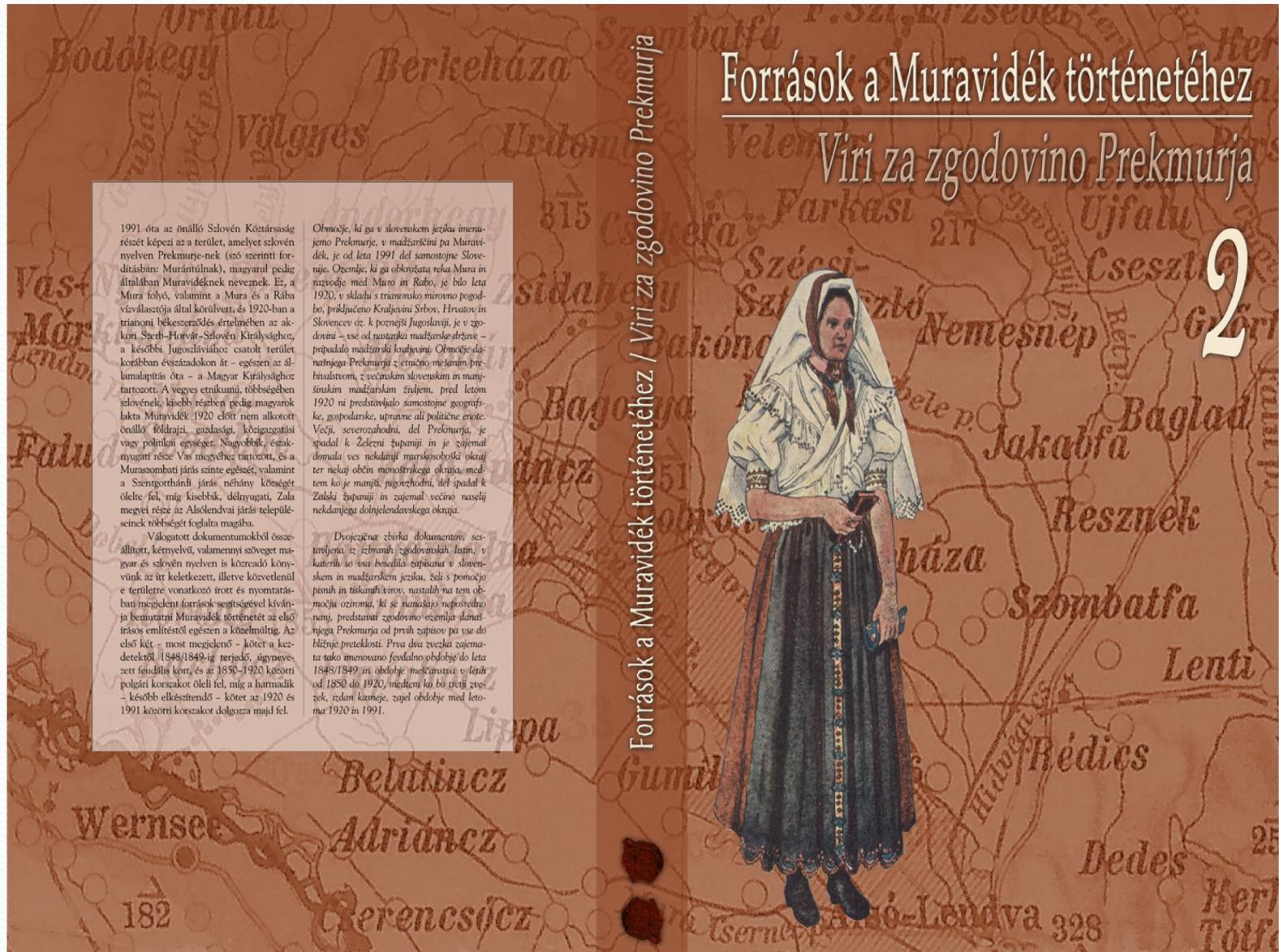
Források a Muravidék történetéhez

Viri za zgodovino Prekmurja

1

Források a Muravidék történetéhez / Viri za zgodovino Prekmurja

Források a Muravidék történetéhez Viri za zgodovino Prekmurja

1991 óta az önnálló Szlovén Köztársaság részét képezi az terület, amelyet szlovén nyelven Prekmurje-nek (szó szerinti fordításban: Murántúlnak), magyarul pedig általában Muravidéknek neveznek. Ez, a Mura folyó, valamint a Mura és a Rába vízfolyászatú által körülvevő, él 1920-ban a trianoni békeszerződés értelmében az akkor Szerb-Horvát-Szlovén Királysághoz, a későbbi Jugoszlávihoz csatolt terület korábban évszázadokon át – egeszéig az államalapítás óta – a Magyar Királysághoz tartozott. A vegyes etnikumú, többségében szlovénnek, kisebb részben pedig magyarok lakta Muravidék 1920 előtt nem alkotott önálló földrajzi, gazdasági, közigazgatási vagy politikai egységet. Nagyoblik, eszköznyugat révén Vas megyéhez tartozott, és a Murasonambai járás szinte egészét, valamint a Szentgotthárdi járás néhány községét őlte fel, miközött, délnyugati, Zala megyei része az Alsólendvai járás településeinél többséget foglalta magiba.

Válogatott dokumentumokból összeállított, kérmyelű, valamennyi szöveget magyar és szlovén nyelven is közreadó könyvünk az itt keletkezett, illetve követelenül e területek vonatkozó történet és nyomatásban megjelent források segítségével kívánja bemutatni Muravidék történetét az elkörforduló emlétekkel egészén át a közelmúlttól. Az első két – most megjelent – kötet a kezdetekről 1848/1849-ig terjedő, ügynevezett feudális korból, és az 1850–1920 közötti polgári korszakot öleli fel, mik a harmadik – később elkészítendő – kötet az 1920 és 1991 közötti korszakot dolgozza majd fel.

Dovajačna zbirka dokumentov, sestavljenih iz izbranih zgodovinskih listin, v katerih so vsa besedila zapisana v slovenskem in madžarskem jeziku, zeli s pomočjo pisnih in risanknih virov, nastalih na tem območju oziroma, ki se namenjuje neprsteno nam, predstaviti zgodovino ozemlja danes poimenovali Prekmurja od prvih zapisov pa vse do blizu preteklosti. Prva dva zvezka zajemata tako imenovano feudalno obdobje do leta 1848/1849 in obdobje mestovarstva v letih od 1850 do 1920, medtem ko bo treji zvezek, izdan kasneje, zajel obdobje med letoma 1920 in 1991.

74.

1711. július 11.

**A NAGY PESTISJÁRVÁNY
EMBERVESZTESÉGE A
TÓTSÁGBAN 1710-BEN**

Hans Apel commissarius kimutatása
(rézszlet)

A Vas megye történetének legpusztítóbb járványa, az 1710–1711. évi pestis a lakosság kb. 10-15 százalékának életét követelte. A Rákóczi-felkelés végén az általános éhfönség, a hárborús pusztításokat kísérő körborlás kedvező feltételeket teremtett a halálos kór terjedéséhez. A kuruc csapatok felműrőlődésában is az 1709-től rendkívül pusztító mérteket öltő döghalál volt az egyik fő oka. A Stájerországból vezető utakat a császári katonaság szigorúan ellenőrizte, az ellenőrző pontokon felállított veszegzárak a határ felé közelkedve egyre eredményesebben szűrték a fertőzötteket. Így Muraszombat tágabb körzetében – a stájer határ közelségének köszönhetően – viszonylag kevesebb áldozatot követelt a mirigyhálat. Hozzájárulhatott ehhez az e térségen jellemző szörványtelepülések elzártsgága, mely szintén gátolta a járvány terjedését. Ót tótsági faluban így is 237 halálesetet számoltak össze, miként Vas megye egészében, 157 fertőzött településen körülbelül 20.000-en haltak meg 2 év alatt.

11. júlij 1711

**VELIKA EPIDEMIJA KUGE LETA
1710 JE TERJALA ŠTEVILNE
ŽRTVE V SLOVENSKI KRAJINI
Izkaz komisarja Hansa Apela
(odlomek)**

Epidemija, ki je povzročila največje uničenje v Železnji županiji, je bila kuga v letih 1710–1711, v kateri je umrlo okoli 10-15 odstotkov prebivalstva. Ob koncu Rakoczi-jeve vstaje so splošna lakota in klatenje, katere so spremjamala vojaška pustošenja, ustvarili ugodne pogoje za širitev te smrtonosne bolezni. Eden glavnih razlogov za razpad vojske kručev je bil v izjemno obsežni bolezni, ki je pustošila od leta 1709. Ceste, ki so vodile na Štajersko, je cesarska vojska strogo nadzorovala. Karantenske postaje, ki so bile postavljene na kontrolnih točkah bližu meje, so čedali uspešnejše izločale okužene. Tako je v širšem območju Murske Sobote – zahvaljujoč bližini štajerske meje – ta kužna smrт zahtevala razmeroma malo žrtev. K temu je prispevala tudi zaprtost – za to območje značilnih – raztresenih naselij, kar je prav tako zaviralo širitev epidemije. Kljub temu so v petih vseh Slovenske krajine našteli 237 smrtnih primerov, medtem ko je v celotni Železni županiji, v 157 okuženih naseljih, v dveh letih umrlo okrog dvajset tisoč ljudi.

A HELY BEJÁRÁSA 1711-BEN	A TELEPÜLÉS NEVE	A PESTIS KEZDETÉ	A PESTIS MEGSZÜNTE	A HALOTTAK SZÁMA
Jún. 27.	Marác a muraszombati uradalomban	1710. nov. 12.	1710. dec. 24.	36
Jún. 28.	Prosnyákfa	1710. máj. 1.	1710. dec. 14.	90
Jún. 28.	Lak	1710. dec. 6.	1710. dec. 8.	3
Jún. 28.	Felső-Petróc	1710. máj. 14.	1710. júl. 31.	94
Jún. 28.	Kustanóc	1710. aug. 6.	1710. aug. 17.	14

KRAJ OGLEDĀ LETA 1711	IME NASELJA	ZAČETEK KUGE	KONEC KUGE	ŠTEVILO MRTVIH
27. jun.	Moravci v mursko-sobořínskem gospodstvu	12. nov. 1710.	24. dec. 1710.	36
28. jun.	Prosenjakovci	1. maj 1710.	14. dec. 1710.	90
28. jun.	Selo	6. dec. 1710.	8. dec. 1710.	3
28. jun.	Gornji Petrovci	14. maj 1710.	31. jul. 1710.	94
28. jun.	Kuštanovci	6. avg. 1710.	17. avg. 1710.	14

Forrás: Vvm. nközgy. ir. Kk. ir., 1711. december 4-ei közgyűlés. (Hans Apel jelentése. Kőszeg, 1711. július 11.)

Irodalom: Benczik Gyula: „... Midőn rajtunk volt az Isten ostora ...” Az 1710–1711. évi pestisjárvány Vas megyében. In: Tilcsik, 2000. 253–259. p.

Vör: Vvm. nközgy. ir. Kk. ir., 1711. december 4-ei közgyűlés. (Porozsilo Hansa Apla. Kőszeg, 11. júlij 1711.)

Literatura: Benczik Gyula: „... Midőn rajtunk volt az Isten ostora ...” Az 1710–1711. évi pestisjárvány Vas megyében. In: Tilcsik, 2000. 253–259. p.

86.

1742. május 28.

BARKÓCI BOSZORKÁNY HALÁLOS ÍTÉLETE

A körmendi várban lefolytatott boszorkányperek jegyzőkönyve (részletek)

A néphit szerint a boszorkányok idézték elő rontással az impotenciát, súlyos betegséget vagy halált, szerelmeseik elhídegülését, stb. A rontásuk által keletkezett baj helyre is tudták hozni. A boszorkányperek ítélete legtöbbször máglyahál volt, de előtte még megkínzók és lefejezték az elítéltet. Az alábbi jegyzőkönyv szerint egy férfit ítélték el többféle boszorkányos cselekedet miatt.

[1742. május 28. Körmand várában a boszorkánysággal gyanúsított Süménkeő Sebestyén perében [...] folytatott tanúkihallatás:]

1. Midőn Barkóc nevű helységben lakozó Markovecz Ferenc Novák Miklós leányának lakodalma vőfény lett volna, az [alperes] rab megharagudván és fenyegetődven ilyesképen, hogy: „vári, vári, bizony megbánód”. Ezen szavai után olyast cselekedett, hogy a vőlegény egy holnapig házasságbeli kötelességének meg sem felelhetett, míglen meg nem ereszett¹ néki.

2. Ugyan Barkócon lakozó Stroszán Magdalna leányát Bogár Mátyás el akarván házastársul venni, de ennek az [alperes] rab valamely italt adott, hogy tőle elidegenedjék, amint nemcsak attul elidegenedtetett, de

28. maj 1742.

SMRTNA OBSODBA BAKOVSKÉ ČAROVNICE

Zapisnik čarovniškega procesa, ki je bil izpeljan v kormendskem gradu (odlomki)

Po ljudskem verovanju so čarovnice z urokom povzročale impotenco, hude bolezni ali smrt, ohladitev odnosov med žalubljence-ma, itd. Težavo, ki je nastala zaradi njihovega uroka pa so znale tudi odpriaviti. Sodba za čarovnike in čarovnice je običajno bila smrt na grmadi, še pred tem pa so obsojenca mučili in obglavili. Navedeni zapisnik kaže, kako so obsodili nekega moškega zaradi različnih čarovniških dejanj.

[28. maj 1742. zaslišanje prič v procesu zoper, s čarovništvo osumnjenega, Sebestyéna Süménkejja v gradu Körmand [...]]

1. Ker, da bi bil Ferenc Markovecz, stanujoč v kraju z imenom Barkoci, svetbeni drug na gostiji hčerke Miklósa Nováka, se je jetnik *frozenec* razrsrdil nanj in mu zagrozil tako, da: »čakaj, čakaj, še žal ti bo«. Po teh besedah je ženinu zavdal, da ta en mesec ni bil sposoben opravljati svojih zakonskih dolžnosti, dokler mu uroka ni spustil.²⁸⁷

2. Hčerko, ravno tako v Bakovcih stanujoče, Magdalne Stroszán, je hotel vzeti za ženo Mátyás Bogár, a mu je *frozenec* dal spiti nekakšno pijačo, da se je potem ohladil do nje, pa ne samo, da se je ohladil, ampak ji je bila prepre-

mindennémű szerencséje megkötte-tett, míglén az [alperes] rab a leány anyjának kérésére két pár fehér ruhá-nak igéretire nézve meg nem ereszett-neki. Amint a megeresztés után, mely alkalmatossággal maga megvallotha az [alperes] rab, hogy ha könörgöni nem jött volna hozzá, leánya férjhez nem mehetett volna, amint az [alperes] rab megmondotta, a leánya szerencséje akadván, Tóth István nevű katoná-hoz ment férhez.

3. Ezen katona Barkócon lakozó Tóth István házánál az [alperes] rab-bal öszvörzölökodván, minek utána őtet egyszer pallosával megüttötte volna, azzal fenyegette, hogy fél esz-tendeig nem fog élni, akár itthon marad, akár táborban mégyn.

4. Az [alperes] rab maga szája vallása szerint Kráncz Györgynek fér-fisságát házasságának alkalmatosságával elvette, sőt hideglelést is bocsá-tott reája, kinek azután könörgésére megeresztvén, adott neki bizonyos italt, amelyet a ház szegletiből, kapocsról és kapárról, úgy az ajtónak föl-ső küszögjéről valamit összhevakarván confiált,² beadta neki innya, az edényt pedig kemence fűleiben tette, azután mindenjárást elhettet feleségével, hanem a hideglelést meg nem eresz-tette azért, mivel a téteményt³ valamely vakondok túrásába tette, és azt a víz elmosván, meg nem találhatta, amint hogy hárrom esztendőktől fogva e mai napigban is rajta vagyon a har-madnapi kemény hideglelés.

5. Nemkülönben az [alperes] rab tyúkjának ellopását Farkas nevű Vida

čena tudi vsa druga sreča, dokler ni jetnik *frozenec* na prošnjo dekletove ma-tere, za ceno oblube dveh parov belih oblek, ozdravil uroka. Po odvzemtu uro-ka, kar je jetnik *frozenec* sam priznal, da če ne bi prišla k njemu prosi, se nje-na hčerka ne bi mogla poročiti, kot je jetnik *frozenec* povedal, je dekle imelo srečo in se poročilo s soldatom, ki mu je bilo ime István Tóth.

3. Ta vojak se je pri hiši v Bakov-cih stanujocihga Istvána Tótha sporekel s *frozencem* jetnikom, nakar ga je en-krat udaril s svojim mečem, ta pa mu je zagrozil, da ne bo več živel niti pol leta, pa naj ostane doma ali pa gre v tabor.

4. Iz ust *frozenca* jetnika je bilo povedano, da je odvzel moškost Györ-gyu Kránczu za potrebe njegovega zakona, še več zavdal mu je tudi mrzlico, ki mu jo je potem, na prošnje, odvzel, dal mu je nekakšno pijačo, ki jo je sconfi-rial²⁸⁸ tako, da je vzel neko reč iz vogala hiše, s tesarske spone, motike, z zgornje-ja vogala vrat, potem pa mu zvarek dal spiti, posodo pa je postavil v dimnik, za tem je takoj lahko živel s svojo ženo, ampak mrzlice pa mu ni odvzel, ker je zadevčino²⁸⁹ dal v enega od krtin in jo je bila odnesla voda, pa je ni našel, zato je že leta vse do današnjih dni na njem trdneva huda mrzlica.

5. Isto tako je jetnik *frozenec* Far-kasevo hčerko z imenom Vida obdolžil

¹ Értsd: bocsátott.

²⁸⁷ Pomeni: sprostil, odvezel, ozdravil.

² Kotyvasztott.

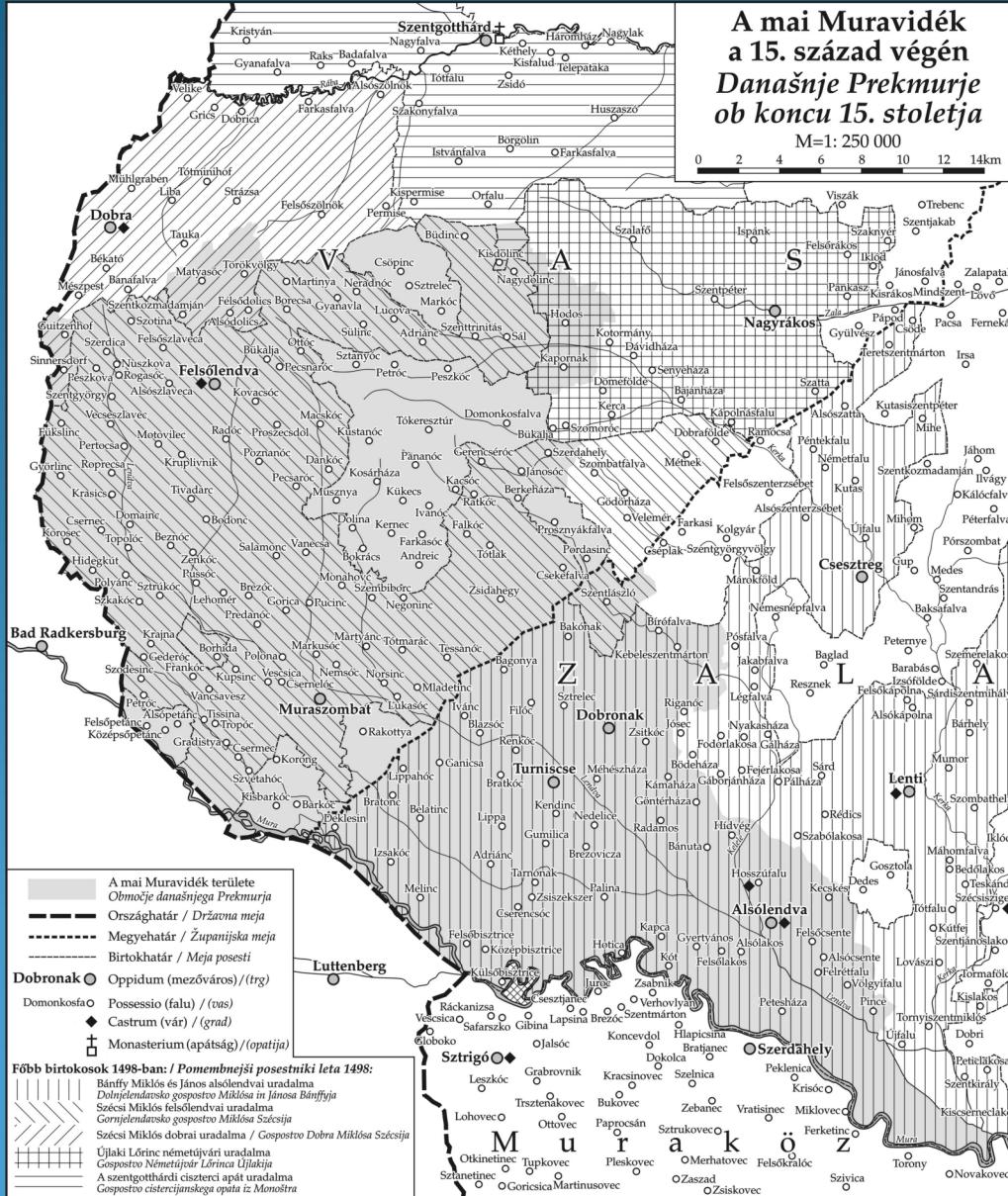
³ Varázsszert.

²⁸⁸ Zvaril.

²⁸⁹ Čarovniški zvarek.

**A mai Muravidék
a 15. század végén**
*Današnje Prekmurje
ob koncu 15. stoletja*

M=1: 250 000

„Nemcsak a megjelent forrásgyűjtemény szakmai igényessége, hanem már önmagában a szlovén és magyar kutatók összefogása egy közös, kétnyelvű munka megjelentetésére példaértékű. Bízom benne, hogy nemcsak szlovén-magyar viszonylatban, de más, szomszédos országok esetében is újabb közös történelemkönyvek és szöveggyűjtemények követik majd ezt a kezdeményezést. [...] szakmai munkájukat példaként állítom majd a határon túl élő magyar nemzetrészeket érintő látogatásaim és tárgyalásaim során.”

(Sólyom László köztársasági elnök, 2009.)

**A KÁRPÁT–MEDENCE LEVÉLTÁRI FORRÁSAI
I.**

FOND- ÉS ÁLLAGJEGYZÉKEK

4.

**HUNGARIKA-
KUTATÁS**

GORDANA ŠÖVEGEŠ LIPOVŠEK

A szlovéniai Maribor levéltárában található magyar provenienciájú fondok és állagok 1921-ig

Maribori Területi Levéltár

BUDAPEST

2012

MATIČNE KNJIGE PREKMURJA IN MEDJIMURJA

1868 – 1919

POPIS TEHNIČNIH ENOT

Šifra: 1129036

Lokacija:

1. Rojstna matična knjiga Dekanovec, Dekanovecz, Dekantalva 1895 - 1899.
2. Rojstna matična knjiga Mała Subotica, Szoboticza, Kisszabodika 1895 - 1898.
3. Rojstna matična knjiga Čakovec - okolica, Csaktomya - vidék 1903 - 1905.
4. Rojstna matična knjiga Črenšovci, Szenencsőcz, Cserföld 1902 - 1904.
5. Mrtička matična knjiga Čakovec - okolica, Csaktanya - vidék 1900 - 1904.
6. Mrtička matična knjiga Ooričan, Muracsány 1900 - 1904.
7. Rojstna matična knjiga Turnišče, Tumischa, Bantonna 1899 - 1901.
8. Rojstna matična knjiga Gardinovec, Órseg, Belicza - Belica 1895 - 1901.

HUNGARIKA- KUTATÁS

PODŽUPAN ŽUPANIJE ZALA

ZALAMEGYE ALISPÁNJA

1886 – 1918

POPIS ARHIWSKIH ENOT

Šifra: 1125006

Lokacija:

(TEH ENOTA: 1/ SLO-PAM/1125006 - 32/1887 NASLOV: Neubauer András, Dolga vas, odprtje kórnje - gostilne izven delovnega časa OBDOBJE: 6. 1. 1887 NIVO POPISA: dokument KOLICINA: 4 dokumenti VSEBINA: / JEZIK IN PISAVA: madžarski jezik MERE: madžarski jezik OPOMBE: /

(TEH ENOTA: 1/ SLO-PAM/1125006 - 45/1887 NASLOV: Mesélic Miklós, Dolga vas, plačilo davka za sirotišnico OBDOBJE: 14. 3. 1887 NIVO POPISA: dokument KOLICINA: 5 dokumentov VSEBINA: / JEZIK IN PISAVA: madžarski jezik MERE: madžarski jezik OPOMBE: /

(TEH ENOTA: 1/ SLO-PAM/1125006 - 57/3/1887 NASLOV: Lipovci, Dokležovje, plačilo različnih dankov OBDOBJE: 12. 4. 1887 NIVO POPISA: dokument KOLICINA: 2 dokumenta VSEBINA: / JEZIK IN PISAVA: madžarski jezik MERE: madžarski jezik OPOMBE: /

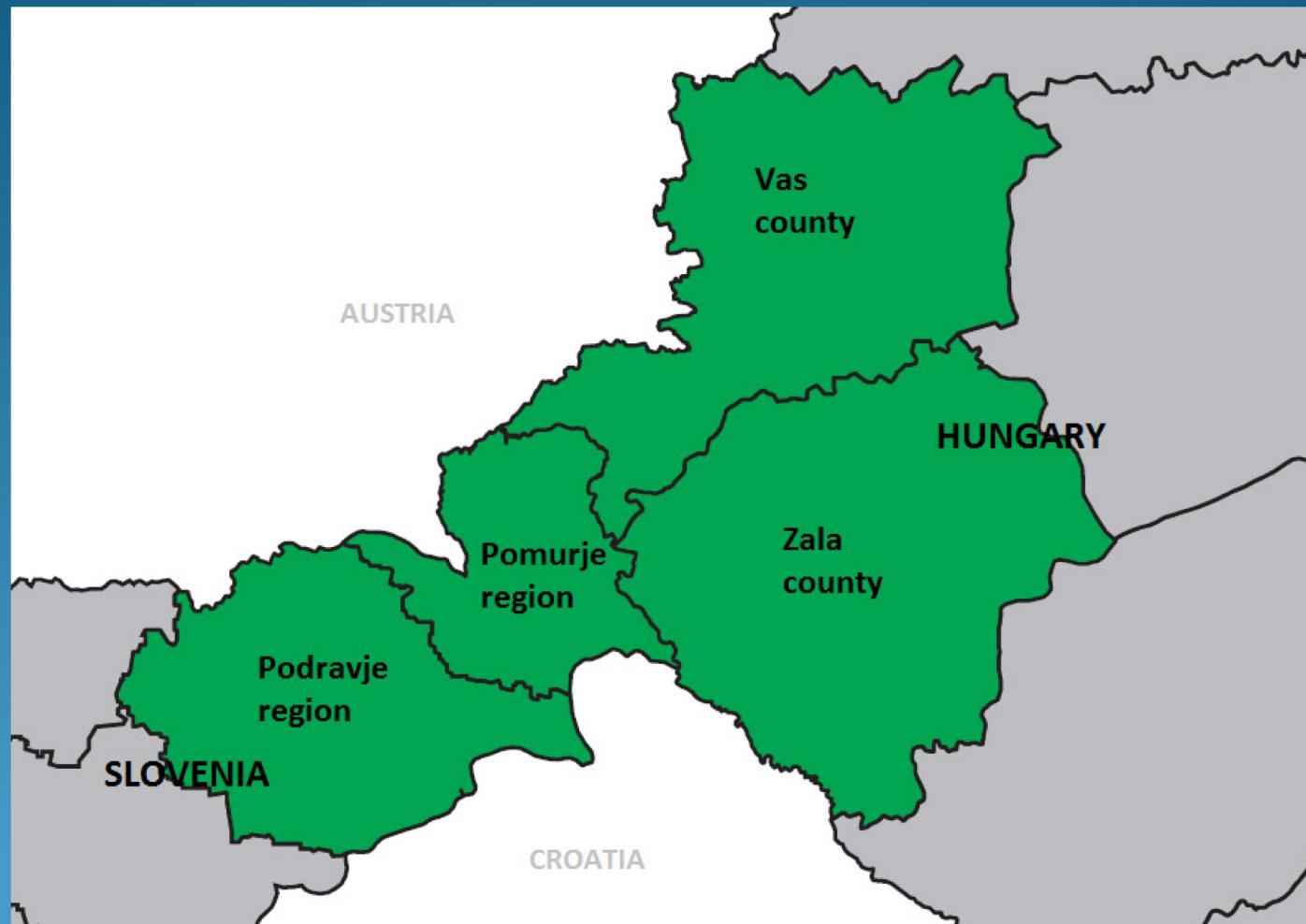
Interreg

**SLOVENIJA – MADŽARSKA
SZLOVÉNIA – MAGYARORSZÁG**

Evropska unija | Evropski sklad za regionalni razvoj
Európai Unió | Európai Regionális Fejlesztési Alap

SI-HU

**REGIONÁLIS EGYÜTTMŰKÖDÉS – UNIÓS
TÁMOGATÁS**

A SI-HU PROGRAMTERÜLET

EGYÜTTMŰKÖDŐ PARTNERINTÉZMÉNYEK

SI-HU 2014-2020

1.) Pomurski muzej Murska Sobot
(Muraszombati Muravidéki Múzeum)
vezető partner

Pomurski muzej
Murska Sobot

2.) Pokrajinski arhiv Maribor
(Maribori Területi Levéltár, PAM)

Pokrajinski
arhiv
Maribor

3.) Zavod za turizem in kulturo Beltinci
(Beltinci Idegenforgalmi és Művelődési Intézet)

4.) Savaria Megyei Hatókörű Városi Múzeum

5.) MNL Vas Megyei Levéltára

**SPECIÁLIS
SZKENNEREK**

ESZKÖZBESZERZÉS

e-documenta Pannonica projekt

- Kutatómunka, adatfeltárás
- Külső partnerintézmények bevonása, külső forrásfeltárás
- Interneten elérhető történeti adatok vizsgálata, revíziója
- Iratok regesztázása, annotációk fordítása szlovén és angol nyelvre
- Hardvervásárlás (szkennerek, számítógép), digitalizáló műhely kialakítása
- Nagy volumenű iratdigitalizálás
- 1 fő levéltári kezelő felvétele és foglalkoztatása 2 évre
- Interdiszciplináris adatbázis létrehozása (régészeti, néprajzi, levéltári, kultúrtörténeti)
- Három nyelvű honlap létrehozása (interaktív térkép)

EGYÜTT-MŰKÖDIK!

KÖSZÖNÖM A FIGYEMET!